

De Rentebeløb, der her foreslaas udbetalt, er overmaade beskedne i Forhold til det Prisniveau, hvorpaa vi befinder os. Det har været min største Betænkelighed ved Sagen, at man maatte holde sig meget langt nede med de faste Rentebeløb, men jeg erkender, at finansielle Hensyn naturligvis maa tages, og det har derfor været nødvendigt at fremsætte Lovforslaget selv med de beskedne Rentebeløb, som det indeholder. For en stor Del af de paagældende vil der jo dog imidlertid — og det gælder ikke mindst Nyderne af Invalididenten — være en Mulighed for ved Siden af Invalididenten at have andre Indtægter, om end maaske ikke saa meget ved egen Arbejdsevne; thi naar denne først er nedsat til $\frac{1}{3}$, er der ikke megen Chance for, at de paagældende overhovedet vil kunne faa nogen Indtægt ved Arbejde for andre. Der kan være Undtagelsestilfælde, hvor de paagældende er smaa selvstændige Landbrugere eller næringsdrivende af anden Art, og hvor en Smule Bistand fra deres Side kan ydes til Fremskaffelse af en Indtægt, men for den egentlige Arbejderklasse vil det jo almindeligvis ikke være Tilfældet. Der er imidlertid for dem den Mulighed, navnlig naar de er i Ægteskab, at deres Ægtefælle vil kunne føre en Del Indtægt til Hjemmet, og man vil utvivlsomt med Hensyn til de Fradragsregler, som er opstillede, gaa overmaade mildt og lempeligt frem paa samme Maade, som det alt er skildret af Indenrigsministeren med Hensyn til Aldersrenten, saaledes at man ser bort fra Indtægter af forskellig Art: eget Hus, eget Arbejde, Arbejde for andre til et samlet Beløb af 900 Kr. Det skal ikke spille nogen Rolle i Forhold til Invalididenten, og et Ægtepar paa Landet, der begge er ramte af Invaliditet og berettigede til Invalididenten, vil altsaa, hvis de er Ejere af et Hus, eller de har fra deres Børn eller paa anden Maade en mindre Indtægt, dog have Adgang til en Aarsindtægt paa 1 540 Kr., hvis Lovforslaget gennemføres. Tager jeg et Tilfælde i København, hvor kun Manden oppebærer Invalididenten, vil der kunne ses bort fra en eventuel Indtægt fra Hustruens Side paa indtil 900 Kr. og saaledes dog blive en Indtægt af i alt 1 320 Kr. Hvis Indtægten er 1 200 Kr., fradrages der 50 pCt. af de 300 Kr., og hele Indtægten, Rente og Arbejdsindtægt tilsammen, bliver da 1 470 Kr. Her er ganske set bort fra de Tillæg, som Kommunalbestyrelser i visse Tilfælde kunde finde Anledning til at yde. Man vil af de her nævnte Eksempler og af de Eksempler, som Indenrigsministeren i øvrigt har nævnt, og som

jo ganske svarer til dette Lovforslags Regler, forstaa, at det, som jeg alt har sagt, er særdeles beskedne Krav, hvis Oplydelse sikres, men dog et uhyre stort Fremskridt for de paagældende og for de Klasser af Befolkningen, der er i særlig Grad interesserede i denne Sag. Dette Lovforslags Gennemførelse vil virkningsfuldt bidrage til at fremkalde mere Samfundsfølelse, mere Borgersind, mere Tryghedsfølelse i de Dele af Befolkningen, hvor Savnet af en saadan Forsorg i saa høj Grad har været føleligt.

Med de Præmier, som jeg alt har nævnt, den nye Ulykkesforsikringslov maa regne med, vil Staten ifølge Forpligtelsen for Arbejdsgiverne kunne gøre Regning paa en Indtægt af ca. 5 Mill. Kr. Paa den anden Side er den hele Udgift efter de faste Takster anslaaet til $11\frac{1}{3}$ Mill. Kr., hvortil kommer de Beløb, som Kommunen eventuelt maatte udrede udover de faste Takster. Hvad der før blev sagt af Indenrigsministeren om Holdbarheden af de anstillede Beregninger, gælder og gælder maaske i endnu højere Grad paa dette Omraade, thi der findes jo i det danske Samfund kun et uhyre daarligt Materiale angaaende Invalidere og navnlig angaaende Invaliditetsgraden. Jeg nævnedet allerede under Omtalen af Lovforslaget angaaende Sygekasserne, at ingen vil kunne staa inde for, at den Deling, man antager vil kunne foregaa af det samlede Antal kronisk syge, som man skønner findes her i Landet, i mere eller mindre arbejdsdygtige og ganske arbejdsudygtige vil passe, naar vi kommer til den praktiske Prøve, som Følge deraf kan jeg heller ikke indestaa for, at den Beregning over Udgifterne, der er opgjort af Statistisk Departement, vil kunne opretholdes i Enkeltheder. Endelig maa jeg tiltræde de Bemærkninger, som Indenrigsministeren fremsatte med Hensyn til Muligheden for at fremme, gennemføre og altsaa begynde Udbetalingerne i Henhold til Love som disse, idet jeg meget vel forstaa, at Finanserne i Øjeblikket er saaledes anspændte, at man maa søge Indskrænkning i Udgifterne paa andre Omraader til Gengæld for, at man gennemfører en Sag som denne, men det er forhaabentlig ogsaa et Forhold, som, efterhaanden som Udviklingen nu skrider frem, vil opstaa af sig selv, at det i højere Grad, end det tidligere var Tilfældet, bliver Arbejdsgiverne, som udreder de Dyrtidstillæg til Arbejderne, disse har Krav paa i Henhold til det stadig stigende Prisniveau.

Denne Reform har som alt nævnt været tiltrængt i adskillige Aar. Fra alle